

VECKOBLADET

Fredag 7 mars

Utkommer fredagar

1997 23:e årg.

8

8 mars - Internationella kvinnodagen

Gemensamt firande i Lund och Malmö

Manifestation i Lund

för internationell kvinnosolidaritet
Stortorget kl 11

Kvinnofirande på Flux, S:t Gertrudsgatan, Malmö

kl 15-18 Feministiskt självförsvar för nybörjare med Bodil Wandt
från kl 18 Vegetarisk mat till självkostnadspris
kl 19-21 Föredrag av Carin Holmberg om hennes nyttigvna bok "Det kallas manshat"
ca kl 22 Serial Cynic (lundaband) och Orphan (malmöband) uppträder och festen och firandet fortsätter...

Pris för hela dagen 20 :-

Arrangörer: (marsgrupperna i Lund och Malmö. Kvinnocafé Ronja i Lund och Kvinnocafé Markattan i Malmö

Demonstration i Malmö.

Kvinnokamp - klasskamp. Samling vid Triangeln kl 12.30. Avmarsch
kl 13.00, tal av Christina Lindström

Nordisk kvinnokonst vid två sekelskiften

Festival på 7, 8 och 9 mars

Fredag 7 mars Teater Sagohuset

18.00 Jönköpings Länsteater. **Harriet L.** En kortmusikteater om
Harriet Löwenhjem av Agneta Elers-Jarleman
20.00 Teater Sagohuset. **Oda - Saatans kvinna!** Om den norska
konstnärinnan Oda Krohg

Lördag 8 mars Teater Sagohuset

12.00 **Pianomatiné** med Tania Naranjo
12.15-14.00 **Kulturell salong I** Om sekelskiftets kvinnliga konstnärer
med Hrafnhildur Schram, Cecilia Nelson m fl
14.15 **Pärlvägströmmar** Danstrilogi med Christna Messmann och
Birgitta Hall
16.00 Jönköpings länsteater **Harriet L.**
18.00 Vigga Bro **Skibsdrengens fortelling** av Karen Blixen
19.00-21.00 **Kulturell salong II.** Samtal om kvinnliga konstnärers
situation idag. Agneta Elers-Jarleman, Marika Lagercrantz, Ritva
Sikala, Vigga Bro, Anne Jalakas samtalsledare
21.00 **Kyrkogård Boogie.** Marika Lagercrantz sjunger, spelar gitarr
och läser Olof Lagercrantz poesi
22.00 **Konsert Fyra Kvinnor.** Tonsättare, tolkare och improvisatörer
skapar en svit för röst och saxofon

Lördag 8 mars Kino

13.00 **I rollerna tre,** Regi Christina Olofsson

Lördag 8 mars Södran

14.00 **Ester Ellqvist.** Om John Bauers hustru. Regi: Agneta Elers-
Jarleman
15.00 **Kvinnor vid nya konstens källa.** Nordiska målariinnor i Paris
och Frankrike på 1800-talet. Regi: Göran Gunér
15.30 **Nästa söndag skall jag måla en svart prick bättre** - om Helene
Scherfbeck. Regi: Christina Olofsson och Lisa Hagstrand.
Sigrid Hjertén - målarinna Regi: Göran Gunér
16.30 **Folkens rop** - om Siri Derkert. Regi: Louise O'Connor
En liten film för mina systrar. Regi Åsa Sjöholm
17.30 **Evas döttrar.** Om teaterprojektet Rasande Rosor. Regi: Christina
Olofsson

Söndagen 9 mars Teater Sagohuset

9.00-15.00 **Workshop med Rasande Rosor.** Föränmälan. Pris 300 kr.
16.00 Teater Athena. **Hallonbacken.** Om Edith Södergrans liv och
diktning. Regi: Marina Mataleff

Biljetter: Festivalkort 200 kr. Berättigar till en teaterföreställning+alla filmer+kulturella salonger+övriga program.

Enskilda biljetter 120 kr till teaterföreställning. Vigga Bro 60 kr. Konsert 100 kr.

Arrangörer: Teater Sagohuset, Pictura, Lunds students filmstudio/Folkets bio, Folkuniversitets m fl

Mer makt åt lärarna — Skolan ändras på Söder

Nu ska skolorna i kommunal Söder förändras. Genomgripande förändringar gäller både det pedagogiska arbetssättet, skolans organisation och ansvaret för ekonomin. Förslaget kommer från v, s och mp och behandlades av arbetsutskottet i tisdags.

Tanken är att lärare och övrig personal ska arbeta i arbetslag med gemensamt ansvar för barnens och ungdomarnas utbildning och utveckling. Lärare i olika ämnen ska samarbeta med såväl peda-

gogisk planering som genomförande och uppföljning. Arbetslagen ska ha arbetsledare med tydligt ansvar och långtgående befogenheter vad gäller ekonomi och fortbildning. Det här ska börja i liten skala redan i höst.

Unikt läraravtal

Bakgrunden är att förutsättningarna för arbetet i skolan har förändrats de senaste åren. Just nu finns en möjlighet att bryta upp gamla invanda mönster.

Stadierna är borta. På en del skolor är årskurserna borta. De nyutbildade lärarna har kompetens att undervisa antingen i årskurserna 1-7 eller 4-9. Dvs eleverna har flera lärare samtidigt och samma lärare i flera år.

För ett år sedan tecknades ett unikt centralt avtal om en stor satsning på skolutveckling, reglerad arbetstid och individuella löner. I det sammanhanget talades det om ett förändrat arbetssätt i skolan. Begreppet undervisning vidgas från

att tidigare varit mest förmedlingspedagogik till att nu också betyda att eleven ska söka kunskap och sammanhang. Undervisning ska bli mer problemorienterad och övergripande.

Landsomfattande

På skolorna i hela landet pågår utvecklingsarbete i olika projektgrupper. Det arbete som lärarna håller på med vill vi bygga vidare på, driva på och utvidga till att

forts sid 4

Midnattskören Show

Jag är inte precis någon kännare av körer, men jag sjunger gärna tillsammans med andra. Så är det väl för de flesta: det är roligare att vara med att göra musiken än att lyssna på den.

I alla fall är det så att jag då och då har råkat på Midnattskören. Och med min sura grundattityd har jag inte väntat mig något. Men varje gång har jag blivit överraskad: det har funnits en sorts lätthet och lekfullhet över deras framträdande. Jag minns dem en gång i Landskrona, och där sjöng de av alla låtar den svårt nerslitna "Vid Vakten" ("Flicka från Backafall" ni vet) och det kändes som om jag hörde den för första gången.

Vidare är det ju så att Midnattskören spelaren central roll i Lunds nyare mytologi. Jag tänker på Djingis Khan, som väl nu är ett fullkomligt normalt bostadsområde, men som i många år, åtminstone för oss som inte bodde där, var en levande utopi. Här, inbillade vi oss, levdes ett vardagsliv där det var plats för allt samtidigt: arbete, glädje, kärlek, barn, sång, musik, politik, gemenskap. Här hörde man lika mycket spanska som skånska i sandlådorna, här fanns en sådan kvarterslokal som borde funnits i varje kvarter i Lund, här tog man sig en öl i lönnpuben i goda grannars lag. Så

skulle hela Lund bli om bara vänsterpartiet vann valet. I denna stadsdel föddes Midnattskören, enligt myten namngiven så därför att den bestod av småbarnsföräldrar som först vid midnatt var fria från barnen.

Nu har det ju gått några år och vi är väl alla några illusioner fattigare och tror kanske inte att lyckan alltid gror problemfritt i fyra rum och kök på Djingis Khan. Men än svingar Gösta Petersén sitt dragspel och än lever Midnattskören; den är bara lite mer medelålders. På senare år har den verkat mest begiven på medeltidskoret, man klär sig i säck och aska och försöker se historisk ut.

Vad man har gjort nu är att gå in i en annorlunda musikalisk tradition. Det har varit mest folkmusik, kanske rent av världsmusik, genom åren, men den här gången är det show- och cabaré-musik. Man lånar Maria Lindström, en av stötteleverarna i Malmös fria musik- och kulturliv, och hennes melodier och texter. Hon är en mycket speciell scenisk uppenbarelse tycker jag. En sardonisk grimas i mungipan och en självironisk underfundighet i texterna, som jag gärna tänker på som kvinnlig. Hennes melodier är nästan aldrig banala.

Jag tyckte det verkade som om båda parter mått väl av mötet. "Det är inte bara så att de kan texten, de förstår den också", sa Maria uppskattande om kören vid premiären i söndags och kören gillade alldeles uppenbart att få förtroendet att sjunga om den lilla skånska längtan och om cykelturen till Ribban och tycktes göra orden till sina. Själv gillade jag mest en sats ur Beethovens första symfoni, ackompanjerad av dragspel. Det kändes som om kören var på väg mot ett gestaltande snarare än att ge en konsert från en estrad. Man slapp se nothäften, så det har säkert varit ett slit.

Föreställningen upprepas några tisdagar i Lund, men det är utsålt. Man kan också se och höra det hela på Victoria i Malmö 14, 15, 16 mars (bilj. via Skådebanan). Det är lite Malmö-touche över texterna och på Victoria brukar det vara picknick till föreställningarna med vin och bröd i korgarna. Det borde det förresten varit i Lund också, det hade gjort det hela lite ledigare och anknytit till Midnattskörens lättsamma och lustfyllda linje. Det är kanske är något att tänka på för hösten, för programmet återkommer då i någon form, lovar Gösta.

Sten H.

Den skånska tidningsfrågan

Har ni haft ärende till Arbetet Nyheternas Lundaredaktion på sistone? Då vet ni att den inte längre ligger där den har legat ungefär sedan arbetarrörelsens lokala begynnelse, alltså i Folkets hus. Den finns numera i det chica men något undanskymda köpstråket Bytaregränden, lite diskret uppe på andra våningen längst inne i hörnet.

Folkets hus och själen

Man kan grunna över symboliken i detta. Det är förresten i bara Arbetet som har flyttat utan själva Socialdemokratiska Arbetarekommunen, som nu huserar i den ävenså chica lilla gatan Kattesund. Håller Folkets hus på att förlora sin socialdemokratiska själ? Inte riktigt. Arbetet har ersatts av ABF-distriktet. Det flyttade en gång till Landskrona för att hjälpa till att lindra krisen där efter varvskraschen. Betyder detta att krisen i Landskrona är över och att det är Lund som, inför rationaliseringarna i sjukvården och avtappningen av högskoleresurser till Malmö, anses behöva krishjälp?

Men åter till Arbetet. Bakom flytten låg nog ingen direkt önskan att kapla de ideologiska rötterna utan en önskan om större arbetsro på den nedskurna redaktionen. Det störde när allmänheten kom

insläntrande i kontorslandskapet med sina insändare. Till det nya stället hittar nog inte så många, det blir fridfullare men också färre kontakter med stadens pulserande liv. Men framför allt halverades hyreskostnaden och det behövdes. Det är känt att Arbetet har det svårt. Förra året tappade man en åttondel av sina skånska abonnenter, alltså på ett enda år!

Förra gången som krisen slog till sökte man räddningen i Cavalli-Björkman, skära ekonomisidor och en ny image. Det var inte så lyckat. Därför gläds vi trotsalltsupporters åt att den påtänkta alliansen med det norska finanskapitalet inte tycks bli av. De nu diskuterade samarbetet med Skånska Dagbladet är en mer sympatisk lösning.

Misskända Skånskan

Arbetet har en relativt svag ställning i Lund men Skånskan är rent usel. Det är synd för det är ingen dålig tidning och deras lilla lokalredaktion har ofta visat sej mer framåt än Sydsvenskans. Ur ett Lundaperspektiv skulle det vara bra med en fusion som ökade konkurrensen. Detsammagäller om perspektivet är sydvästskaiskt eller rentav allskånskt, för den allmänna dagtidningskrisen fortsätter nog och kan ställa till problem i Helsingborg, Ystad och Kristian-

stad.

Vi tycker alltså likadant som Per T. Ohlsson i Sydsvenskan som storsint välsignar det potentiella samgåendet. Fast storsinnet kan vara tillkämpat inför den oundvikliga utvecklingen. I varje fall är Per T. en hycklare. Han förnekar att det var ett försök att knäcka Arbetet när Sydsvenskan köpte över Skånskan genom att mycket frikostigt subventionera dess söndagsutgivning. Där motsäger han bedömare med mycket god insyn i hans tidningslednings tänkande. Per T. vet naturligtvis hur det förhöll sej ty han är centralt placerad och inte dum. Och överköpet ligger linje med andra genomskinliga åtgärder för att göra livet surt för Arbetet.

Huvudstriden mellan Arbetet och Sydsvenskan förs alltså med andra vapen än pennan. Men pennfakteriet har sin tjusning och det är infamt skickligt av Per T. att angripa motståndaren på det som är den svagaste punkten för en publicist, det vill säga anklaga honom för att skriva illa. Och det träffar. Redaktör Bo Bernhardssons handlag med språket är inte alltid det bästa.

En vanlig landsortstidning

Men allvarigare är det som Per T.

Stor enighet om näringspolitiken

Vänsterpartiets näringspolitiska konferens antog den gångna helgen, med stor enighet, det näringspolitiska programmet.

Det tidigare skarpt kritiserade programförslaget hänsköts vid kongressen i fjor till en egen konferens och hann därmed tvättas rejält i en remissomgång under hösten -96. Det förslag som konferensen hade att ta ställning till var därför kraftigt förändrat jämfört med kongressförslaget. Det nya förslaget hade bland annat en betydligt mer socialistisk inledning och omvärldsanalys, det hade fått avsnitt om offentlig sektor, utbildning och arbetsmarknadspolitik och hade i övrigt genomgått mindre men ändå betydelsefulla förändringar. Detta innebar inte att debatten uteblev på konferensen men det var i många fall detaljfrågor och synpunkter på attsatser. Några få ombud framförde större kritik men den stora majoriteten var i stort sett nöjda med programförslaget. Ett 25-tal av ombuden deltog i debatten däribland de bägge skånska ombuden Vilmer Andersen, Malmö och Sven-Erik Sjöstrand, Perstorp.

Sven-Erik tog upp massarbetslösheten och efterlyste åtgärder mot denna. Han varnade för att tro för mycket på småföretagen och påpekade att småföretagssatsningar är dyra åtgärder och vill hellre prioritera utbildning av arbetslösa. Sven-Erik ville också att programmets inledning skulle stärkas ideologiskt och att analysen av omvärlden borde vara djupare.

Vilmer betonade också i sitt anförande åtgärder mot arbetslösheten och han tyckte att de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna fått för liten plats i programmet. Han tog också upp att kravet på en hållbar utveckling skulle betonas mer. Vidare tyckte Vilmer på företagets sociala ansvar för arbetslösheten, att man är dåliga på att ta in handikappade, praktikanter etc.

Dags för skåneprogram

Konferensens beslut om näringspolitiskt program blev i stort sett det förslag man hade att utgå ifrån. Sven-Erik fick således inget gehör för förändring av inledning och omvärldsanalys men var ändå nöjd med konferensen. Det var mycket intressant och det var en fin stämning med en bra massmediabevakning. Det blev inte mycket förändringar men programmet utvecklades ändå av diskussionen.

Vänsterpartiet har som sagt äntligen fått ett program som behandlar förutsättningar för utveckling av näringslivet utifrån ekonomi, ägande, miljö, utbildning och arbetsmarknadspolitik och på söndag 9 mars, ska Skånedistriktets årskonferens ta ställning till ett regionalt näringspolitiskt program.

forts sid.3

Mats Åstrand

Lundafastigheters hyror

Jag är lite förvånad att Lundafastigheters hyror ledde till en debatt utöver de inledande artiklarna. Att kommunen tydligt smygsparat på skolan genom att inte ta hänsyn till hyresnivåerna är anmärkningsvärt men att finna lösningen i en detaljerad diskussion om hyressättning tror jag tyvärr är en återvändsgränd. Trots att jag t o m själv tycker det är rätt tråkigt får mig Gunnar Stenssons inlägg att ändå informera om hur firman sköts. Så här är det – om ni ids!

Om resultatenheter

Visst var idén med resultatenheter att försöka inplantera någon form av "konkurrenssatsning" eller i vårt fall kostnadsmedvetenhet i den kommunala förvaltningen. Det handlar givetvis inte om "riktigt" företagande då hela poängen med verksamheten fortfarande är att den skall styras utifrån allmänna, politiska krav och en konsekvent vinstmaximering därför är svår att följa. Resultaten för resultatenheterna blir mer till ett kontrollinstrument på de politiska besluten, än någon kommunal "marknad" vars krafter dirigerar de kommunala åtgärderna.

När det gäller Lundafastigheter är ju den primära avsikten att stödja de verksamheter som är inhysta i lokalerna. Resultatenheten gör Lundafastigheter kostnadseffektiva själva och fungera även modererande på hyresgästernas lokalbehov, en konstruktion som nog är rätt bra.

Hyresnivån

Ekonomi baserar sig på hyresintäkterna och dessa tas ut enligt tre principiella modeller:

- *bruksvärdeshyra* – används i de få fall vi har bostäder. Nivån förhandlas fram, som för alla andra hyresvärdar, med Hyresgästföreningen årligen.

- *marknadshyra* – används på t ex butiks- och kontorslokaler, hotell, lager etc, där det finns en fungerande extern hyresmarknad.

- *marknadsanpassad hyra* – ett kanske missledande namn då det gäller hyressättning på lokaler för vilka det inte finns någon självklar marknad: ex skolor, dagis, åldershem. Här tillämpas en hyresprincip som bygger på produktionskostnaden för motsvarande ny lokal (kostnadsnivå 1993.01.01) minus avdrag för ålder och bruk. Dessa utgör den vanligaste hyresformen och är också den som används på de flesta skolorna.

Kapitalkostnaderna

Det som är helt dimensionerande för hur alla hyror blir, är kapitalkostnaden på lokalerna. LF uppbär ju lån från kommunen på en summa motsvarande fastighetsbeståndet.

LF gick in i den nya organisationen med ett fastighetsbestånd om c:a 425.000 kvm och en låneskuld på 2.125.000.000 kr, dvs med en låneskuld på 5.000 kr/kvm.

För nybyggnadsprojekt efter 93.01.01 tillämpas en lånemodell för bestämmande av kapitaltjänstkostnaderna som innebär rak amortering på 33 år och en räntebelastning om fn 9%.

Detta betyder att vill man eventuellt ändra förutsättningarna för hyrorna är det lånekostnaderna man måste påverka. Man vill man politiskt styra fastighetsförvaltandet i någon riktning men ändå bibehålla resultatenheten så är detta möjligt, men man måste kompensera LF för täckningen av lånen.

Underhållet

För en ren underhållsåtgärd uttages inte någon hyreshöjning medan det för en ren standardhöjande åtgärd utgår full kompensation.

Vid åtgärder av ex ventilationsanläggningar uppstår ofta situationer där det inte räcker med att åtgärda den befintliga anläggningen till ursprungligt verkkningsgrad utan man måste installera en ny för att t ex leva upp till höjda normkrav. I detta fall anser jag att LF bör kompenseras med kapitaltjänstkostnaden för den starkare anläggningen minus beräknad kostnad för att åtgärda den befintliga anläggningen till ursprunglig verkkningsgrad.

Ofta beror dessa förändringar som sagt på ökade myndighetskrav, men lika ofta på ändrad verksamhet eller omfattning t ex fler elever per klassrum eller längre lektionstimmor utan möjlighet till vädring. Detta är ju besparingar som hyresgästen gör och vars konsekvenser bör ligga på denne.

Det eftersatta underhållet

Lundafastigheter har ett rätt stort "berg" av eftersatt underhåll som främst kommer av gamla försyndelser innan Lundafastigheter bildades. Detta är planerat att rättas till genom att det budgeterade överskott som LF genererar årligen, skall användas för att arbeta bort berget. För skolans räkning rör det sig om c:a 35 milj kr och för övriga kommunbyggnader c:a 65 milj kr, dvs totalt c:a 100 milj kr.

LFs överskott och dess användning

Utifrån LFs resultatprognos fram t o m år 2000 kan man anta att det eftersatta underhållet skall vara borta vid sekelskiftet. Detta förutsätter givetvis att pengarna finns kvar. Används de till annat kommer givetvis perioden att förlängas.

Ur Lundafastigheters perspektiv är det givetvis trist om man genom att "ta hem" överskottet blir av med möjligheten att erbjuda kommunens verksamheter en god

miljö. De tekniska defekterna kan komma att bestå längre än vi önskar oss. Å andra sidan är det ju viktigare att ha lärare och böcker än snygga korridorer i en skola, viktigare att få resultatet från tjänstemäns arbeten att de skall ha hela tapeter i de rum de utför det.

Omprioriteringen av Lundafastigheters överskott från underhållet, får dock konsekvenser för husens standard och utseende. Erfarenheterna från tidigare av att överlåta det till hyresgästerna är inte heller goda. Ströks inte underhållet av skolstyrelsen så gjordes det av fullmäktige – fråga Rolf. Han vet!

Fastighetsskötselns egenvärde

Jag tror att det finns en mening i att låta en enhet inom kommunen sköta dess fastigheter. Givetvis kan man samla kompetens men det är också en fördel att ha människor som primärt sysslar med husen. Jag är inte så säker på att den som nyttjar lokalerna är rätt person. För t ex en rektor måste ju rimligen verksamheten vara viktigare och underhållet av byggnaden kommer säkert i kläm. Med det nuvarande systemet sker det förhandlingar i samband med hyresavtalen som visserligen är "på lek" men ändå ger gränserna för både fastighetsskötlaren och läraren. Båda verksamheterna är ju möjliga att utvidga hur långt som helst. Som ordförande för LF har jag mött flera megalomaniska förvaltningschefer som vill ha stora lokaler. Som arkitekt kan husets utformning ha ett egenvärde men det skall ju

kunna användas också.

Felet när man skapade en resultatenhet var inte att man försökte "leka företagare". Genom att seriöst redovisa kostnader i det sammanhang de uppstår får man en god överblick för politiska beslut.

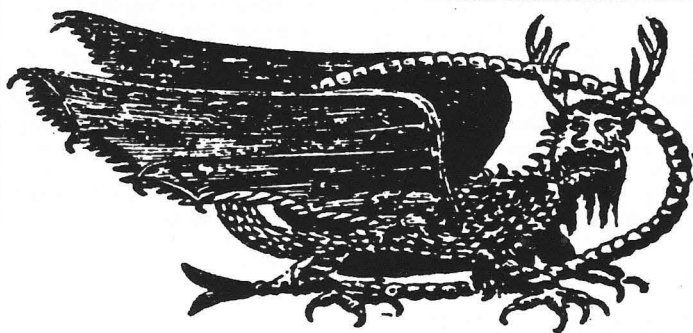
Nej felet ligger, vad jag förstår, snarare på fullmäktiges beslutsunderlag för skolbudgeten som inte visade på de reella kostnaderna för att driva skola. I den kostnaden ingår nämligen kapitalkostnader, om man vill ha tak över katedern.

Om dessa pengar finns i den allmänna kommunbudgeten, det vet inte jag. Den dag vårt underhållsberg är borta ser jag det dock som rimligt att Lundafastigheters överskott bidrar till att fylla bristen.

För tillfället ser jag inte skolhyrorna som det största problemet av resultatenheten, trots uppmärksamheten i DN. Problemet är snarare de mer "politiskt" orsakade bristerna, typ Folkparken, Stadshallen eller Krognoshuset, vars kostnader idag flyter runt mer eller mindre synligt mellan olika förvaltningar. De problem som primärt är orsakade av byggnaden, typ Folkparken, skulle kunna skötas lättare om LF hade en "politisk" kassa som inte låg under ett resultatkrav.

Samma problem kommer att uppstå ifall fullmäktige genomför sitt sparbetning på ytor och LF därmed kommer att sitta med spridda lediga lokaler i konstiga hus.

Mårten Dunér

Den skånska... forts från sid 2

...också pekar, att Arbetet helt har förlorat sin roll som ledande regeringsorgan och centrum för den officiella socialdemokratiska dagsdebatten, att den numera bara är en socialdemokratisk landsortstidning bland många. Det är möjligt att den utvecklingen var oundviklig, givet Skånes allmänna och den skånska socialdemokratins synnerliga marginalisering, men nog hade den kunnat fördröjas.

Den gamla ställningen lär inte återkomma. Men en hygglig (sydväst)skånsk andratidning, som vi kan få genom en fusion mellan Arbetet och Skånskan, är heller inte så illa.

Återstår frågan vad den nya tidningen ska heta. Att få fram tidningsnamn som slår hos allmänheten är inte lätt, det visar erfarenheten. Dagbladet Arbetet eller Skånska Nyheterna är båda tänkbara men inte lyckade och i längsta laget. Det är också en fördel om man med tydliga symboler kan visa vilka sociala krafter som står bakom tidningen.

Det finns sedan gammalt en sådan slagkraftig symbol för industriarbetet och en motsvarande för lantbruket. Fast vi är ändå inte säkra på att den nya tidningsledningen vågar sej på namnet Hammaren & Skäran.

Gunnar Sandin

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Hos grannen i öster

35 kilometer öster om Lund ligger en annan värld. Eller vad sägs om att kaffe med påtår och två fastlagsbullar med extra mycket grädde kostar 20 kr på kafé Flora i Sjöbo?

Detta hade jag anledning att konstatera förra lördagen, efter Röda Kapellet's medverkan på en lokal demonstration. Nittio deltagare uppgav räknaren, säkert inklusive orkestern men bra nog för en ort som Sjöbo och överraskande bra tyckte de nöjda arrangörerna.

Det var så att säga Sjöbos samlade vänster som demonstration. Vid det avslutande mötet på torget hölls tal av representanter för värdskapet, föräldrainresset, LO-sektionen, socialdemokraterna och vänsterpartiet. Det är en kombination som fortfarande är

ovanlig, trots det parlamentariska vänstersamarbete som förekommer i många kommuner och stundom även på riksplaneln. I Sjöbo har detta varit på gång länge. I våras ordnade LO-sektionen och vänsterpartiet tillsammans ett möte med Gudrun Schyman, men denna gång var alltså även socialdemokraterna med.

En förklaring till alliansen är nog att man har en ovanligt tydlig lokal motståndare, nämligen den av Sjöbopartiet dominerade borgerliga kommunledningen. Och demonstrationen var en protest mot denna ledning och dess prioriteringar, och relativa nedprioritering av omsorg och skola. Bakom alltsammans ligger givetvis arbetslösheten som är svår i Sjöbo.

Den borgerliga majoriteten är förstås kompakt därute. En sjöbopartist videofilmade demonstrationen och en motdemonstrant ropade "Res till Kina!", något av en innovation i sammanhanget. Men å andra sidan, bokstavligen talat, fanns det representanter även för Sveriges Kommunistiska Parti, dvs. gamla apk, som sålde deras tidning. Även r-are har varit synliga i Sjöbo.

Ett par Lundasociologer gjorde för ett antal år sedan en uppmärksam studie av det politiska livet i Sjöbo, av flyktingfientligheten och misstron mot centralmakten. Kanske borde de göra en liten uppföljning om den intressanta Sjöbovänstern.

Gunnar Sandin

Mer makt åt lärarna

forts från sid 1

också förändra organisationen utifrån den förändrade pedagogiken. Det är flera år sedan skolan kommunaliserades. Det är dags att vi kommunpolitiker tar ansvar för innehållet i skolan och utvecklingen av den. I en lokal nämnd har vi stora möjligheter att fatta övergripande beslut i nära kontakt med skolorna.

Personalen på skolan får utforma det pedagogiska arbetet. Det är inte en fråga för politiska beslut. Däremot föreslår vi en modell som underlättar en problembaserad undervisning genom att lärare som undervisar i en klass eller en grupp elever bildar arbetslag. I arbetslagen kan lärarna tillsammans planera och genomföra undervis-

ningen utifrån sina ämneskompetenser. Graden av samplanering och ämnesintegrering kommer att variera.

Skolan alltför platt

Det är inte bara sättet att undervisa som behöver förändras. Det är också skolans organisation. Skolan har övergått från en regelstyrd organisation till en målstyrd. Makt och ansvar har decentraliserats. Många beslut och mycket ansvar som tidigare skötes av skolöverstyrelsen och länskolnämnderna ligger nu de på de enskilda skolorna. I skolans inre organisation är dock fortfarande i stort sett all makt koncentrerad till rektor. Järnkraskolans rektor är chef över

hundra personer. På Söder vill vi skapa en modern organisation med decentraliserat ansvar och befogenheter. Vi vill att skolans alltför platta organisation ska få en ny nivå. Lärare och övrig personal får större inflytande. Rektor avlastas en del arbetsuppgifter och får mer tid att vara pedagogisk ledare.

Skolan har en lång tradition av att inte låta sig styras. Trots att de centrala myndigheterna har genom åren givit olika direktiv och förändrat läroplaner och kursplaner är skolan sig ganska lik. Det har varit långt mellan beslutsfattare och verkställande lärare. Vi får se om de lokala nämnderna lyckas bättre.

Kajsa Theander

Påskvandring

Eftersom våren är så ovanligt tidig är utsikterna inför årets påskvandring extra gynnsamma. Vi hoppas på många deltagare!

Sträckningen är inte fastställd än men mycket talar för Nordskåne med dess omväxlande och för många rätt okända trakter. Starten blir på skärtorsdag men vi lägger rutten så att man med hjälp av buss kan haka på senare. Det blir två nätter i vindskydd, och som avslutning tar vi nog en tur till Helsingör när vi ändå är på det hållet.

Erfarenheterna från förra året säger att vi ska undvika asfalt och i stället välja de vindlande och så här års vårmjuka småvägar som norra Skåne är så rikt på. Dags-

etapper på drygt två mil brukar kännas lagom.

Ring gärna Gunnar Sandin, 135899, för ytterligare upplysningar men bestämma sej behöver man inte göra förrän mycket sent.

Sommarvandring

Årets sommarvandring blir som vanligt de två första veckorna i juli, med avresa söndag 29.6. Vad målet beträffar har Jonny Saljefeldt tittat på Alsace-Lorraine. Vi citerar:

"Området karaktäriseras av skog och berg (Vosges), floder, kanaler, industrier i norr och lantbruk i söder. Det finns många slottsruiner i Vogeserna. Bergen är som högst 1250-1500 m men de är inte branta

utan i regel mjukt rundade - de runda topparna kallas lokalt för "ballons" ...

En möjlig kombinationstur skulle kunna innebära start i Nancy, vandring längs kanalen österut till Sarrebourg ca 60 km. Därefter genom Vosges-skogarna nordöst mot Wissenbourg, eventuellt följande Grand Randonné 53 (en nationell vandringsled) så långt vi orkar och hinner."

Jonny har även skisserat andra alternativ i trakterna. Ut- och hemresan går lämpligen med tåg via Strasbourg. Vi sover i tält och det tycks finnas rätt gott om campingplatser.

Mer information kommer.

Vandringssektionen

Dackeuppror på Klostersgården

Med bestörtning har vi tagit del av den statliga bostadskommitténs utlåtande.

Av utlåtandet framgår att man vill slopa det garanterade räntebidraget. Följden av detta skulle, när det gäller hyreslägenheterna, bli en extra hyreshöjning på upptill 700 kronor i månaden.

Detta skulle i sin tur ytterligare öka "Mambo-boendet" (ungdomar som flyttar hem till mamma) då en stor del ungdomar är arbetslösa och inte kommer att kunna klara eget boende.

En annan konsekvens är att hela byggverksamheten kommer att avstanna när det gäller hyresbostäder. Med andra ord: Fortsatt massarbetslöshet bland byggarbetarna.

Det är ett direkt slag mot den av regeringen uppsatta målsättningen att halvera arbetslösheten till år 20-hundra.

Dessutom opponerar vi oss mot att man från statsmakternas sida på 20-hundratalet beräknar att bostadsmarknaden kommer att bli en mjölkko som kan ge miljardinkomster till statskassan.

Dessa hårda ord kommer från den lokala hyresgästföreningen Snödrivan på Klostersgården.

Tillsammans med föreningen Solglittret fortsätter man upproret med namnsamling och vykortssamling på Klostersgårdens Centrum. Man hotar att fylla brevlådan hos riksdagsledamoten Mari Granlund i Malmö med protestkort. Om nu posten sköter sig.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK möte Må kl 19.30 Bredgatan 28. 10 mars: Trafik och miljö. Vad har hänt under mandatperioden, vad är på gång, räcker det?

17 mars: Kommundelsnämndsrapporter. En viktig fråga per nämnd. Därefter kommunfullmäktigeberedning **RÖDA KAPELLET** LÖ 8/3. 9.00 samling vid Clemensstorget för avresa till internat idaröd. Sö 9/3 ingen ordinarie repetition.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf Nilson och Kajsa Theander
Näste redaktör: Karin Blom

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett eller e-mail: veckobladet@ltv.se
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Thomas Schlyter 046-14 75 05
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.